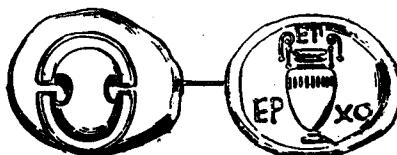

μεγάλα πόλεις ἐκ τούτου ἐντελῶς κατεποντίσθησαν· τοιοῦτό τι ἐκινδύνευσαν νὰ πάθωσι καὶ αἱ Κῶπαι, ἀφ' ὧν ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ἡ λίμνη, ὁ δὲ Ὁρχομενὸς ἡναγκάσθη νὰ μετατεθῇ ἀπὸ τοῦ πεδίου εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ Ὅρφανίου ὅρους.² Ωστε ἡ παρακμὴ αὐτοῦ προῆλθεν ἵπας καὶ ἐκ τοιαύτης τινὸς αἰτίας. Ἀλλ᾽ ἐξ οἰασδήποτε ἀφορμῆς, καὶ ὅποτεδήποτε συνέβη, εἴτε δηλαδὴ πρὸ τοῦ 776 πρὸ Χριστοῦ εἴτε μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, βέβαιον εἶναι ὅτι καθ' ὅλους τοὺς Ἰστορικοὺς χρόνους εὑρίσκομεν Ὁρχομενὸν ὄλως βοιωτικὸν ἥδη ὄντα, εἰ καὶ σώζοντα τὰς μιγνείους αὐτοῦ παραδόσεις, ὑποβλεπόμενον δὲ πάντοτε ὑπὸ τῶν Θηβῶν, ὡς δευτέραν πόλιν τῆς βοιωτικῆς διμοσπονδίας.

Ἡ ενθεῖα ὁδὸς ἀπὸ τῶν πυλῶν τῆς Φωκίδος ἀγουσα πρὸς τὴν Βοιωτίαν, διέρχεται διὰ τῆς Χαιρωνείας, ἀφίνουσα δεξιὰ μὲν τὴν Λεβάδειαν, ἀριστερὰ δὲ τὸν Ὁρχομενόν, καὶ ἔπειτα παρακολουθεῖ τὴν νοτιοδυτικὴν ὁχυρὴν τῆς Κωπαΐδος, διαβαίνουσα πλησίον τῶν πόλεων Κορωνείας, Ἀλαλκομενῶν καὶ Ἀλιάρτου, αἵτινες πᾶσαι κεῖνται περὶ τὸ Τιλφώσσιον ὅρος, τὸ συναπτόμενον μετὰ τοῦ Ἐλικῶνος, διὰ τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ τῶν δύο ὑψομένου Λειβηθρίου ὅρους. Τὸ Τιλφώσσιον εἶναι σπουδαιοτάτη στρατιωτικὴ θέσις, διότι ἀποτελεῖ μετὰ τῆς παρακειμένης λίμνης πύλην στενήν, δι' ἣς διέρχεται ὁ ἀπὸ Φωκίδος ἐπὶ τὰς Θήβας προελαύνων στρατός. Τῆς δὲ τελευταίας ταύτης πόλεως ἡ χώρα ἥπλουτο· ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῆς μέσης Βοιωτίας, πρὸς μεσημβρίαν τῆς Κωπαΐδος λίμνης, καὶ περιελάμβανε μὲν τὰς τε Ἀκραιφίας καὶ τὸ ὅρος Περφόν, ἥπτετο δὲ πιθανῶς τῆς εὐβοϊκῆς θαλάσσης, παρὰ τὴν κάμην Σαλγανεύς, πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ἀνθηδόνος. Πρὸς τὸ μεσημβρινοδυτικὸν τῶν Θηβῶν καὶ παρὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ ὑψηλοῦ Ἐλικῶνος ἔκειτο ἡ πόλις τῶν Θεσπιῶν, ἡς ἡ χώρα ἔξετείνετο μέχρι τοῦ ἐνδοτάτου μυχοῦ τοῦ κορινθιακοῦ κόλπου καὶ συνώρευε, περὶ τὴν μεσημβρινοδυτικὴν ἀκραν τῆς Φωκίδος, πρὸς τὴν φωκικὴν πόλιν Βοῦλιν. Τὸ μεσημβρινοντολικὸν τῆς Βοιωτίας πεδίον ποτίζεται ὑπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ Κιθαιρῶνος κατερχομένου Ἀσπωτοῦ, δοτις νωθρῶς ὅπωσοῦν σύρεται μέχρι τῆς εὐβοϊκῆς θαλάσσης· καὶ μεταξὺ μὲν αὐτοῦ καὶ τοῦ Κιθαιρῶνος καὶ τοῦ Πάρνηθος ἔκειντο αἱ Πλαταιαὶ καὶ ἡ χώρα αὐτῶν, καὶ ἡ χώρα τῆς Τανάγρας, διότι καθ' ἕαυτὴν ἡ πόλις Τανάγρα ἦτο πρὸς βορρᾶν τοῦ ποταμοῦ εἰς δὲ τὴν μεσημβρινοδυτικωτάτην γωνίαν τῆς Βοιωτίας, ὁ Ὁρωπός πάλιν δὲ ἐπὶ τῆς μεταξὺ τῆς εὐβοϊκῆς Χαλκίδος καὶ τὸν Θηβῶν ὄδοιν, ὁ Μυκαλυσσός.

Αἱ πόλεις ἀνταὶ ἀπετέλουν, ἐπὶ τῶν ἴστορικῶν χρόνων, διμοσπονδίαν, τῆς δύοις ἀμέσως μετείχον αἱ μεγαλείτεραι ἐξ αὐτῶν, ἐνῷ αἱ μικρότεραι ὑπήγοντο εἰς ταύτην ἡ ἔκεινην τῶν κυριωτέρων, ὡς ὑπήκοοι κατὰ τὸ μᾶλλον ἦ τον. Ἀμέσως δὲ μετείχον τῆς διμοσπονδίας, ὡς φαίνεται, αἱ Θήβαι, ὁ Ὁρχομενός, ἡ Λεβάδεια, ἡ Κορώνεια, ἡ Ἀλιάρτος, αἱ Κῶπαι, ἡ Ἀνθηδών, ἡ Τάναγρα, αἱ Θεσπιαὶ καὶ, μέχρι τοῦ 510 ἔτους περίπου πρὸ Χριστοῦ, αἱ Πλαταιαί. Αἱ Ακραιφίαι μετὰ τοῦ παρακειμένου ὅρους Περφού καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ χρηστηρίου, ἔτι δὲ ἡ Σκῶλος, ὁ Γλίσας καὶ ἄλλοι τόποι ὑπέκειντο εἰς τὰς Θήβας.

Νομίσματα Ὁρχομενοῦ

("Αμφορεύς")

("Ιππος")

Σημ. Ἐπὶ τοῦ διπισθίου μέρους τῶν νομισμάτων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πλείστων Βοιωτικῶν νομισμάτων, ἡ ἀσπίς.

